

Kamena juha

originalni članek lahko najdete na: eventreference.org/2015/06/29/stone-soup/

(Besedilo v ležeči obliki je bilo sprva najdeno na:
<http://www.extremelinux.info/stonesoup/stonesoup.html>)

Nekoč, nekje v poveljni vzhodni Evropi, je bila huda lakota, kjer so ljudje ljubosumno kopicili kakršnokoli hrano so našli in jo skrivali celo pred prijatelji in sosedi. Nekega dne je potepuški vojak prišel v vas in začel spraševati vprašanja, kakor da bi načrtoval ostati čez noč.

"V celi provinci ni niti grižljaja," so mu rekli, "najbolje da greste naprej."

"Ah, imam vse kar potrebujem," pravi. "Pravzaprav sem razmišljal, če bi naredil nekaj kamene juhe in jo delil z vami." Iz svojega voza je vzel železni kotel, ga napolnil z vodo in pod njim zakuril ogenj. Nato je z veliko slovesnostjo iz žametne vreče izvlekel navaden kamen in ga spustil v vodo.

Tedaj, ko so slišali govorice o hrani, so vsi vaščani prišli na trg ali gledali z oken. Ko je vojak povohal juho in si v pričakovanju obliznil prste, je lakota začela premagovati njihovo nezaupljivost.

"Ahh", je vojak dokaj naglas rekel samemu sebi, "res imam rad okusno kameno juho. Vendar kamena juha z zeljem - ta je še slajša."

Kmalu se je vaščan obotavljajoče začel približevati, v rokah je držal zelje, ki ga je vzel iz svojega skrivališča in ga dal v lonec. "Terna!" je vzkliknil vojak. "Veste, nekoč sem jedel kameno juho z zeljem in malce nasoljene govedine, bila bi dobra za kralja."

*Vaški mesar je uspel najti nekaj nasoljene govedine... in tako je šlo naprej z krompirjem, čebulo, korenjem, gobami, dokler ni nastal okusen obrok za vse. Vaščani so ponudili vojaku precej denarja za čaroben kamen, vendar ga je odklonil in naslednji dan nadaljeval pot. **Moralni nauk te zgodbe je, da s sodelovanjem in prispevanjem tistega, kar se da, lahko dosežemo večje dobro.***

Medtem ko bo nedvomno nekaj ljudi, ki bodo imeli vsaj za nekaj tednov zalogo pri roki, velika večina ne bo imela dovolj med bančno/finančno ponastavitvijo.

Kot nas uči zgodba *kamene juhe*, ta problem ni nujno nepremostljiv. S skupinskimi pikniki in večerjami lahko na enkratni način rešimo problem in nahranimo skupino sosedov, če bodo trgovine zaprte.

Posvojimo lahko tudi druge lokalne navade srečanja prijateljev, družin in sosedov. V nekaterih kulturah imajo tradicijo 'kolin' ali 'skupinskega pečenja rib'. Zaradi veliko očitnih razlogov, te ideje ne bodo dobre na nekaterih področjih; poanta je, da se bo treba prilagoditi razmeram in poskrbeti za skupnost in potrebe med obdobjem zbežanosti in negotovosti.

Tudi v urbanih naseljih ali skupnostih, kjer so večinoma vegetarijanci, se ljudje lahko poslužijo teh idej. Kliknite na povezavo za vpogled k tedenski tradiciji v skupnosti San Francisca:

<http://sf.funcheap.com/event-series/free-community-dinner/>

Da ponovimo moralni nauk zgodbe *Kamene juhe*:

“S sodelovanjem in prispevanjem tistega, kar se da, lahko dosežemo večje dobro.”

Če se uporabi človeško iznajdljivost z veliko mere sočutja, lahko ljudje stopijo skupaj in premostijo kakršnokoli težko obdobje. To ne bo nič kaj drugače. Človeštvo lahko – in bo – uspevalo med DOGODKOM.